

tatet af de 4 Aars Forhandlinger om denne Sag skulde nu foreløbig være det, at vi begyndte forfra med et Spørgsmaal, der overalt har været behandlet og fundet enstemmig Afgørelse.

Maa jeg endnu kun bemærke, at naar det ærede Medlem omtalte, at en deponeret Kapital af 100,000 Kr. jo intet vilde betyde, naar et Selskab skyldte her i Landet eller havde tegnet Forsikringer for 3—4 Millioner, maa det dog erindres, at det er jo ingenlunde saaledes, at den deponerede Kapital skal være den eneste Fyldestgørelse for de danske forsikrede; de danske forsikrede deltagte jo ganske som enhver anden forsikret i Fordringerne overfor Selskabet. Altsaa, for at det Tilfælde skulde indtræde, at danske forsikrede havde til gode i et udenlandsk falleret Selskab 3—4 Millioner Kr., hvoraf det kun havde de 100,000 Kr. til at søge Dækning hos, saa skulde dette Selskab have Aktiver 0, være saa fuldstændig fallit, at det intet havde at dække Fordringerne med. En saadan Eventualitet kunde dog neppe tænkes at ville indtræde.

Jeg kan derfor tiltræde og skal anbefale samtlige af det ærede Udvalg eller dets Flertal stillede Ændringsforslag og maa fraraade de af det ærede Mindretal stillede.

Lange: Maa det være mig tilladt overfor den højtærede Minister at udtale, at Sverige og Norge har man ikke Ret til at nævne som de Lande, der alene have Ret til at have Forstaaelse af Livsforsikringsvirksomhed. Der er en stor Nation, en Nation, vi til daglig ikke pleje at kimsse af, hvad Forretningsdygtighed angaar, nemlig den tyske, og den har i sin Forsikringslov forlangt det, som jeg mener, vi skulle forlange her i Danmark. Det turde være givet og sikkert, at de Forretninger, der gøres af svenske og norske Selskaber her i Landet, ere ubetydelige ved Siden af dem, der gøres af de øvrige udenlandske Selskaber, tyske, franske, amerikanske o. s. v. Naar man nu ved, at der i Amerika absolut ikke er Sikkerhed for den Maade, hvorpaa der disponeres over de Kapitaler, der anbringes i Livsforsikringsvirksomhed, hvad man har Bevis for, idet en Stat som Tyskland absolut forbyder visse amerikanske Selskaber at virke i Tyskland, fordi de anbringe deres Penge i Foretagender, som hverken ere sikre for Selskaberne eller for de forsikrede, og naar man ved, at Tyskland altid forlanger et Depositum, der staar i Forhold til det tegnede Beløb,

saa er det slet ikke saa forfærdelig galt, om man her i Landet benyttede den samme Fremgangsmaade, thi som sagt, jeg for mit Vedkommende tror ikke, at Tyskerne som Forretningsfolk ere til at kimsse af. Naar et dansk Selskab tegner Policer til Beløb af 2½ Million i Tyskland, og det da for det første Aar er forpligtet til at stille et Depositum af 400,000 Kr., som stiger i Forhold til de forsikredes Krav, mener jeg ikke, at man med Rette kan afvise det pure som noget ikke fornuftigt.

Maa jeg endnu kun sige een Ting. Jeg udtalte ikke, at hvis et Selskab her i Danmark tegnede 3—4 Millioner, vilde det være intetbetydende, hvis man havde 100,000 Kr. i Depositum. Nej, jeg sagde: hvis et Selskab, i det Øjeblik, det gaar fallit, skylder de forsikrede 3—4 Millioner i Lighed med det franske Selskab „Caisse générale“, har det ikke Spor af nævneværdig Betydning, enten de 100,000 Kr. ligge som Depositum i den danske Statskasse eller ej. Saaledes mener jeg, og saaledes udtalte jeg mig.

Ordføreren (Zahle): Jeg skal ikke forlænge denne Debat, den forekommer mig ganske overflødig, thi i Virkeligheden blev dette Spørgsmaal udtømmende drøftet ved dette Forslags 2den Behandling. At fastholde et Forslag her, som først er frafaldet, efter at det er blevet grundigt behandlet i den skandinaviske Kommission, og dernæst efter en ligeledes grundig Overvejelse er blevet frafaldet i det andet høje Ting, forekommer mig ikke at have nogen fornuftig Hensigt. Det er desuden ogsaa givet, at Forslaget i sig selv ikke er forstandigt, det vil ikke medføre det, som den ærede Forslagsstiller tror, at det vil medføre. Det vil medføre det stik modsatte, thi det vil kun give udenlandske Selskaber det bedste Reklamemiddel, de kunne faa. Jeg vil derfor indtrængende tilraade Tingets ærede Medlemmer at stemme mod Mindretallets Forslag.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Jeg ser ikke, at der i mine Udtalelser om de udenlandske Selskaber ligger noget, som berettiger det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange) til at udtale, at jeg har afvist det ærede Medlems Forslag pure som noget, der ikke er fornuftigt. Nej, tværtimod, jeg erindrede jo om og gennemgik, at det ingenlunde er den ærede Forslagsstillers Tanke eller i det hele taget en ny Ide, der her stilles frem til Drøftelse, men